

РЕШЕНИЕ

№ 7578

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4792** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Б. Д. С., ЕГН [ЕГН] чрез адвокат Р. С., срещу Решение № 1040-21-392 от 07.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г. и Разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г. на Ръководител на осигуряването за безработица. С потвърденото Разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г. е отменено Разпореждане № 214-00-2834-1 от 20.05.2015г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл.54а от КСО. А с Разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г. е постановен отказ аз отпускане на ПОБ по чл.54а КСО. В жалбата се излагат подробни съображения, че неправилно административния орган е приел, че към момента на отпускане на ПОБ С. не е бил осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и не отговаря на изискванията на чл.54 а от КСО и не му е дадена възможност да опровергае тези констатации с представяне на евентуални доказателства още на етапа на административното производство, както и участие в процеса при заличаване на осигурителните данни и информация, послужили като основни мотиви в разпорежданията Твърди, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, като постановени от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Моли съда да отмени оспорения административен

акт. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

Със заявление вх. № 214-00-2834 от 14.05.2015г. Б. С. е поискал отпускане на ПОБ по чл.54а КСО. Към заявлението била приложена заповед № 136 от 09.05.2015г. за прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма], ЕИК[ЕИК], считано от 09.05.2015г. ПОБ било отпуснато с Разпореждане № 214-00-2834-1 от 20.05.2015г. за периода от 09.05.2015г. до 08.04.2015г. в размер на 30,18лв. дневно.

При извършен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство е осъществена проверка по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК]. За извършената проверка бил съставен Протокол № KB-5-21-00673548 от 18.09.2019г.

По данни от Търговския регистър /ТР/ дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистрирано с Решение № 1 от 04.08.2005 г. на Софийски градски съд по ф. д. 8627/2005г., със собственици на капитала и управляващи Г. Н. и Д. Д.. На 08.05.2012 г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., който по данни от ТР е собственик/управител общо на 8 дружества. За И. Д. са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови правоотношения с различни дружества за периода 2004-2015 г., съгласно които лицето е заемало длъжности "кофражист", "нискоквалифициран работник в строителството", "общ работник", "охранител", "работник строителство", "бояджия сгради".

От страна на проверяваното дружество [фирма] за периода от м. 02.2007 г. до м. 04.2019 г. вкл., съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ са подадени уведомления в компетентната ТД на НАП за сключване/прекратяване на 342 бр. трудови договори с 280 лица, като към момента на извършената проверка действащ бил един трудов договор. За наетите лица за посочения период са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен "01" - за работещи по трудови правоотношения, с осигурителен доход вариращ от средния до максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години). Подавани са данни с декл. обр. 1 на едни и същи дати през 2017- 2018 г. за периоди от 2012 до 2016 г. за голям брой лица с вид осигурен "14" - за работещи без трудови правоотношения с осигурителен доход близък или равен на средния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години).

При извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че за периода от месец ноември 2010 г. до месец март 2019 г. вкл. няма данни за внесени дължимите осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към момента на извършената проверка задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 232 815,61 лв. (изчислен по подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в ТД на НАП).

От страна на дружеството са подадени в ТП на НОИ-С. град приложения с попълнени

данни и ползване права за временна неработоспособност - в размер на 40 475,03 лв., отнасящи се за 10 лица.

В [фирма] са наемани лица за кратък период от време, като след прекратяване на правоотношението си, същите са подавали заявления за отпускане на парично обезщетение за безработица.

С писмо изх. № 1043-21-6253/11.06.2019 г. до ТД на НАП-С. град, е изискана информацията относно упражняваната от [фирма], ЕИК[ЕИК] търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и дали лицата, за които от страна на дружеството са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, са упражнявали трудова дейност в дружеството.

От постъпилата с писмо вх. №1043-21-625#4/18.07.2019 г. информацията от ТД на НАП-С. град се установява, че има данни за подадени от дружеството ГДД по чл. 92 от ЗКПО с декларираните приходи и разходи за периода от 2010 до 2012 г. вкл.; няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2013 г. до 2018 г. вкл.; дружеството няма регистрирани фискални устройства и няма отчетени обороти. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода 01.01.2014 г. - 31.03.2019 г. са подавани по интернет с КЕП на името на И. Д..

При осъществената на 13.09.2019 г. проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на адреса, вписан в ТР за седалище на дружеството: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, не е открит управител или представител на дружеството, не е установена табела, указваща наличие на фирма [фирма].

От контролните органи при ТП на НОИ-С. град до наетите по трудови правоотношения лица са изпратени писма за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44-46 от АПК, с цел изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Във връзка с изискани от контролните органи сведения за изясняване на правнозначими обстоятелства, Б. С. с декларация вх. № 1043-21-625#220/12.02.2020г. е посочил, че му е плащано на ръка и на място. Не са представени никакви данни по отношение на работодателя-адрес, седалище, работно място, лице, което го представлява, др. заети лица, с които е полагал труд.

С оглед резултата от извършената проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], обективирана в Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г. и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид гореизложеното, на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00673555/18.09.2019 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец януари 2013 г. до месец март 2019 г. вкл., в т.ч. и за Б. С..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието,

сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица/ в сила до 03.01.2020 г./ на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] за указания период.

Прието било, че не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице.

Предвид изложеното е прието, че Б. Д. С. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с [фирма] за периода от 29.04.2015 г. до 08.05.2015 г. вкл., като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката му на правото на ПОБ през 2015 г., са заличени.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

С оглед промяната на осигурителния статус на лицето и на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ е било отменено с разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г., тъй като жалбоподателят не е бил осигурено лице по правоотношението с [фирма], БИК[ЕИК]. В тази връзка с разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г., е постановен отказ за отпускане на ПОБ по заявлението на лицето от 18.08.2015 г.

Б. С. обжалвал спорните разпореждания по административен ред. РО приел, че правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма], ЕИК[ЕИК] и е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение. С оглед на установеното след извършените проверки, е прието, че не са налице данни жалбоподателя да е упражнявал трудова дейност по регистрирания трудов договор, за да е възникнало осигуряване по това правоотношение, поради което осигурителни вноски не са били дължими. Решаващия орган приел, че данните били подадени в регистрите на НАП само с цел придобиване право на ПОБ, изчисляването му в по-голям размер и изплащането му за по-дълъг период от време. С оглед на горното жалбата на С. била отхвърлена, а оспорените разпореждания потвърдени.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020 г. и разпореждане № 214-00-2834-3/26.02.2020г., също са издадени от компетентен орган, на които е възложено да издава разпореждания, при изпълнение на възложените функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 114, ал.1 от КСО. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и

същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. В този смисъл неоснователни са твърденията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания също са издадени от ръководител на осигуряване за безработица ТП на НОИ – С. град на НОИ- Н. А., гл. експерт по осигуряването ПОБГВ, упълномощена със Заповед № Ц1015-21-279/18.12.2018г. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б.“б“ от КСО са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

Оспорените разпореждания № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г. и № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г. на Ръководител на осигуряването за безработица са постановени след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от [фирма] за периода от 29.04.2015г. до 08.05.2015г. вкл., и установяване, че Б. С. не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания № ЗД-1-21-00673555/18.09.2019 г. от контролните органи на ТП на НОИ – С.град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на

НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма], ЕИК[ЕИК] за указания период. Претенцията за посочване на конкретен ИАА от страна на компетентните институции, като основание за заличаване на осигурителни данни е неоснователно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

В настоящата хипотеза, в оспорваното разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020 г. органът се е позовал на разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Целта на разпоредбата е да създаде възможност за въвеждане на съответствие между правата, произтичащи от реалното фактическо положение, и последиците, разпоредени с акта за отпускане, изменение, отказване, спиране, възобновяване на обезщетението за безработица, като единствените изисквания са приложените документи или доказателства да са нови и обуславящи правото или параметрите на обезщетението за безработица. При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Направената промяна задължава ръководителя на осигуряването за безработица да направи нова преценка по правото на ПОБ по подаденото от жалбоподателя на 14.05.2015г. заявление за отпускането му, като правилно и законосъобразно е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПОБ, което е отказано с разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020 г.

С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма]. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен материалнозаконосъобразният извод, че за посочения от

ответника период жалбоподателят не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО, поради което правилно е постановен отказ за отпускане на ПОБ.

Въз основа на гореизложеното, обжалваните Разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г. и Разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г. на Ръководител на осигуряването за безработица и потвърдителното решение на Директора на ТП на НОИ С.-град, са правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. С., ЕГН [ЕГН] срещу Разпореждане № 214-00-2834-2 от 26.02.2020г. и Разпореждане № 214-00-2834-3 от 26.02.2020г. на Ръководител на осигуряването за безработица, потвърдени с Решение № 1040-21-392 от 07.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град.

ОСЪЖДА Б. Д. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.- град разноски по делото представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.119, ал.1 вр. чл. 117, ал.1, т.2, б. „б“ от КСО.

СЪДИЯ: